

ligholdt over for medhjælperen hans rettigheder, og som ikke har oplyst medhjælperen om arbejdsgivers forpligtelser.

En skriftlig kontrakt skal derfor indeholde såvel medhjælperens rettigheder som arbejdsgiverens forpligtelser. En skriftlig kontrakt skal indeholde:

- a. Oplysninger om, hvorvidt aftalen er indgået med henblik på fast tilknytning til arbejdsstedet, eller om der er tale om tids- eller opgavebegrænset ansættelse.
- b. Oplysning om løn og andre ydelser fra arbejdsgiveren.
- c. Oplysning om ugentlig og daglig arbejdstid.
- d. Arbejdsbeskrivelse.
- e. Eventuel prøvetid.

Ad 2, b

Denne bestemmelse er analog med den, der findes i lærlinge- og efg-loven, og vil således være en regel, som giver unge under medhjælperloven samme beskyttelse som unge under lærlinge- og efg-loven.

Ad 2, a og b

Skriftlige kontrakter. Der var helt tilbage til Zahles lovforslag 1918-19, jf. Rigsdagstidende 1918-19, tillæg B sp. 4157, enighed mellem Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet og de senere nedsatte kommissioner, både landarbejderkommissionen af 1938, husassistentkommissionen af 1940 og ungdomskommissionen af 1951, at der skulle være kontraktpligt.

Sidstnævnte kommission påpegede endvidere, at der skulle føres tilsyn via folkeregistret med, at kontraktpligten blev overholdt.

Det må være en naturlig udvikling, at det i dag er Arbejdsformidlingen, der har den kontrolfunktion.

Ad 3

I tyendeloven blev reglerne om lønforhold, som vi kender i dag, fastlagt. På det tidspunkt var der 300.000 ansatte efter tyendeloven, og ifølge Folketingstidende findes ingen ansatte uden for denne lov.

I dag er det antal, der er ansat i henhold til medhjælperlovens § 1 (3 hovedmåltider pr. dag) ca. 3.000.

Det vil derfor være helt i overensstemmelse med praksis at lade medhjælperlovens lønparagraf erstattes af en paragraf, som sikrer medhjælperen samme retsmæssige og sociale stilling som ansatte efter lærlinge- og efg-loven, lov om beskæftigelse af unge og arbejdstilbudsloven. En sådan ajourføring af medhjælperloven vil indebære, at medhjælpernes løn- og arbejdsvilkår mindst kommer til at svare til de i kollektive overenskomster gældende regler.

Ad 4

Unge under 18 år ansat efter medhjælperloven skal sikres den samme ret, som lærlinge og efg-elever har, til 30 dages ferie i det første og andet hele ferieår.

Ad 5, a

Ansatte efter medhjælperloven har i dag ret til 30 dages frihed, hvis ansættelsen er aftalt til at vare et år. Er ansættelsen kun et halvt år, eksempelvis fra maj til november, så har medhjælperen kun ret til 15 dages frihed og kun ret til 9 sammenhængende fridage.

Skal medhjælperen sikres ligestilling med andre ansatte i landbruget, må medhjælperen inden for et ferieår altid have ret til 30 dages frihed, hvoraf mindst 12 dage skal være sammenhængende.

Ad 5, b

Medhjælperen er i dag afskåret fra at gøre brug af den ret, som medhjælperen har som medlem af en arbejdsløshedskasse, idet en medhjælper ikke har ret til mere ferie, end der er optjent i den pågældendes ansættelsesforhold.

Ad 5, c

Dette punkt skal ses som en konsekvens af forslags punkt 3 og er i øvrigt analogt med den ret, ansatte har, som afholder ferie med løn (ferielovens § 14).

Ad 5, d

Denne regel sikrer, at arbejdsgiveren ikke, som det er i dag, kan stikke ikke afholdt ferie og feriegodtgørelse i egen lomme, hvis medhjælperen i ansættelsesperioden ikke har afholdt ferie.

Begrundelsen for, at medhjælperens ret til feriegodtgørelse er tabt, er, at det er uoverskueligt for landbruget at følge feriekortsystemet. I dag gælder denne begrundelse ikke, da det i alle overenskomstmæssigt aftalte forhold er medhjælperens ret at modtage feriegodtgørelse for ikke afholdt ferie.

Reglen er i øvrigt analog med de regler, som er gældende for lønmodtagere, som har ret til ferie med løn (ferielovens §§ 14 og 19).

Ad 5, a, b, c og d

Medhjælperlovens frihedsregler har sit udspring i et socialdemokratisk krav ifølge Rigsdagstidende 1903-04, Folketingstidende, forhandlingerne sp. 3438, hvor det hedder, at medhjælperen bør have ret til 7 dages ferie. Dette lovforslag kunne ikke godtages af de daværende regeringer, hvorfor det i det endelige forslag af 1921 blev til det frihedssystem, vi kender i dag, med to frihedsrettigheder, én, hvis man har væ-